

ל:

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

עין משפט
גד מצוה

קמא א מ"י פ"ו מ"ג
ט"ו י"ג י"ד י"ח י"ט י"ז
ט"ו י"ג י"ד י"ח י"ט י"ז
קבב ב מ"י פ"ו מ"ג
ט"ו י"ג י"ד י"ח י"ט י"ז
ט"ו י"ג י"ד י"ח י"ט י"ז
קבב ג מ"י פ"ו מ"ג
ט"ו י"ג י"ד י"ח י"ט י"ז

שלושה בתוך הרף וב' חוין דרף. אומר ר"ת דשם לרין שיהא
כולו בתוך הרף. מ"ר: רבי יוסי אומר אף תולין את
השם ר' יצחק אומר אף מוחק וכו'. גורר היינו לאחר שמייעשה
המבינה ומוחק היינו בעוד להא ולאו הדור כל כך ומדקמי ר' יוסי

אלא שלש בתוך הרף ושתיים חוין לרף
אנדרמנה לו חיבה בת שתי אותיות לא יורקנה
לבין הרפין אלא חזור וכו' בתחילת
השיטה א ב: ה'טועה בשם גורר את מה שכתב
ותולה את מה שגורר וכו' את השם על
מקום הגרר דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר
אף תולין את השם רבי יצחק אומר אף מוחק
וכותב ר"ש שזורי אומר רכל השם כולו תולין
מקצתו אין תולין ר"ש בן אלעזר אומר משום
ר"מ אין כותבין את השם לא על מקום הגרר
ולא על מקום המחק ואין תולין אותו כיצד
עושה מסלק את היריעה כולה וגוזה איתמר
רב חננאל אמר רב הלכה תולין את השם
רבה בר בר חנה א"ר יצחק בר שמואל הלכה
מוחק וכותב ולימא מ"ר הלכה כמר ומר
הלכה כמר משום ראביי להו אמר רבין בר
חיננא א אמר עולא א"ר חנינא הלכה כר"ש
שזורי ולא עוד אלא כל מקום ששנה ר"ש
שזורי הלכה כמותו אריא אילימא אהא ר"ש
שזורי אומר כל השם כולו תולין מקצתו אין
תולין והא איתמר עלה אמר רב חננאל אמר
רב הלכה תולין את השם ורבה בר בר חנה
אמר רב יצחק בר שמואל הלכה מוחק וכותב
ואם איתא הוא נמי לימא אלא אהא ר"ש
שזורי אומר אפי' בן חמש שנים וחורש
בשדה שחיטת אמו מטהרתה הא איתמר עלה
א יויערי א"ר חנינא הלכה כר"ש שזורי ואם
איתא הוא נמי לימא אלא אהא בראשונה גוי
אומרים ר"ש שזורי בקולר ואמר כתב גמי
לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו חזור לומר אף
המפרש והיוצא בשיירא ר"ש שזורי אומר
אף המסוכן אי נמי אהא תרומת מעשר של
דמאי שחורה למקומה ר"ש שזורי אומר אף
בבבול שואלו ואוכלו על פיו והא איתמר עלה
א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי במסוכן
ובתרומת מעשר של דמאי ואם איתא הוא
נמי לימא אלא אהא רבי יוסי בן כיפר אומר
משום ר"ש שזורי א פול הבצרי שורעו לרוע
מקצתו השריש לפני ר"ה ומקצתו אחר ר"ה
אין תורמין מזה על זה לפי שאין תורמין
ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן

לא יורקנה לבין הדפין. א ואלא יכתבנה מן לשרטוט הגליון של דף אפי"פ
שהגרנו לכמוז צ' אומיות מן לדף ממבינה נת חמש (ב) מבינה שלמינה
לא התרנו: מולו. מגיה בן השיעין: מוחק. בעוד שהמבינה לה: וכו'.

אם טעה שנים (ג) ולימא. רב חננאל
הלכה כר' יוסי: (ד) אפי"פ. רב יצחק הלך
כר' יצחק: משום. דליכא תנאי דלפי
דדבי יוסי כר' יצחק ור' יצחק כר' יוסי:
אפי"פ. איתמר הא דר' חנינא: ואם
איפא. דלהא א"ר חנינא א לימא הוא
נמי למילתיה כדדי הקך אמוראי: בן
חמש שנים. אכן פקועה קאי: הוא
נמי נימא. אן ק' מילתא חסם בשעריה
חולין (ה) כדדי זעיר: כקולר. ליהרג:
יפסו ויסנו. אפי"פ. דהוא לא אמר מנ
דמסתמא גלי דעמיה מדאמר כתבו
לשם נמיה קאמר משום דלימא
ליהרג דלא נימא ליה דמיפול קמי יבס:
הפפרש. ציס. (ז) א (דמא) (חינו)
הרומם מעשר. אחד ממאלה דמפפרש
צפ' עגלה ערופה (פסוקה דף מה):

הנהגות רב"ה
(ב) ר"ש ד"ה לא חקקה
י"ו ט"ו חמס אבל חקקה:
(ג) ר"ה כ"ה י"ו חמס
הסדר ואפי"פ מ"ה לימא
מ"ר ולימא רב חננאל:
(ד) ר"ה חמס חמס חמס
ואפי"פ מ"ה חמס חמס
של דמאי היינו אחד
ממאלה:

מוסף רש"י
גורר את מה שכתב. יגורר
החול שיהי מקום חסיה לו
למכור את חסו וכו'. מנייה
מה שערך בן השיעין והא
שאלו ואלו על פיו. רש"י דהו
הכי איתא בנמ"י דמאי הלוקח פירות
ממי שאינו נאמן על המעשרות ושמה
ולא עשין דמאי שאלו כשבת ואוכל על
פיו ולמאניא שנה לא יאכל עד שיעשר
וה"פ כשבת שאין לו מה יאכל דאיני
יכול לתרום כשבת והקילו חכמים אללו
משום עונג שבת והואיל ודמאי דרנכן
ורוב עמי חולין מעשרין בן שאלו לעמי
אם עשין חולין על פיו תרומת מעשר
של דמאי שחורה למקומה דעכשו אין
לה תקנה דמין דנקרא עליה שם תרומה
דמעמא ודאפרת אר' חולין ב"ו אמר
ר"ש שזורי דלף בחול סוכן על המגרר
משום הפסד חולין ושאלו אם הפפרש
מעשר קודם שמכרו לו ואוכל על פיו
דמאלתא שלא חלה ע"ז שם א תרומת
מעשר דכר נפטר: פול המלרי. מין
קטנית א וסאמן פפאל"ח: שורעו לרוע.
דאם זרעו לירק הוא איל מעשר דידיה
במר לקטשה דמפפרש כר"ה (דף י:).
אכל מניי קטנית במר השרשה אזלי:
לוצר גורר וכו'. כלומר מערכן יפה
וימרו. ומאל. מדם כמנחן המרועה רישן
מתקן את החדש הנשאר רישן
כשנתרומה מתקן את הישן הנשאר:
נמדת

על החדש כיצד יעשה צובר גרנו לתוכו ונמצא תורם ומעשר מן החדש שבו
על החדש שבו ומן הישן שבו על הישן שבו הא איתמר עלה אמר רבי שמואל
בר נחמני א אמר רבי יוחנן הלכה כרבי שמעון שזורי ואם איתא הוא נמי
לימא אלא אמר רב פפא אשידה רב נחמן בר יצחק אמר איין רב פפא אמר
אשידה
הירושלמי מנרי"ח משמיה דר' חנינא מפני כבוד השבת החירו ואם מפני כבוד השבת למה לי שאלו ע"י עילה רב זיבי בשם ר' חנינא איתת שבת
על ע"ה והוא אומר אמת פ"י משום דשבת קובעת לתעשר א' איתת שבת עליו ופירך כדא תנין משכח מו"ס לא יאכל עד שיעשר מפני א' אחר שאין
שבת עליו בלימה תני שאלו בחול לא יאכל כשבת מפני מ"ד איתת שבת עליו נימא מ"ד משום כבוד שבת אפי' שאלו בחול יאכל כשבת ומשני לא אמרו
אלא כשוגג ולא כבוד ועממא דר"ש שזורי מפרש חסם משום דלימא דיומע עליו ורוא אומר אמת פ"י מאחר שהפפרשה. מ"ר: א תא איתמר
עלה א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי במסוכן ובתרומת מעשר של דמאי. כרוב פפרים גרס ר' יוחנן ולא ר' יוחנן כאן וצפ' בהמה המקשה (חולין דף ע"ה):
וצפ' אפי"פ (מנחות דף נה). וכן מוכח שם צפ' אפי"פ דמיימי לה אלפונגמא דרב ור' יוחנן דאומדנא וקשה דכמנחן גבי ההיא דפול המלרי קא פסיק
רבי שמואל בר נחמני א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי וצפ' בהמה המקשה (ס:). מוכח דדוקא כמסוכן ובתרומת מעשר של דמאי הוא דקלמך דהלכה
מכותו ולא באחרנייה גבי ההיא בן פקועה דרב אלד בר חנן דא"ל רב אשי זיל שחתייה ופירך והא"ר חנינא הלכה כרבי שמעון שזורי ולא
עוד אלל כל מקום ששנה ר"ש שזורי כ"י הא סבירא לי דלמך רבי יוחנן הלכה כר"ש שזורי במקום ובתרומת מעשר של דמאי
אכל באחרנייה לא ריש לדחות וצפ"פ רבינו גרסום כמיב כהניא דפול המלרי ר' יצחק בר נחמני אמר שמואל וכן כפפרים ישינס. א' מ"ר:

מיתעין שאין תרומה עולה אלל לחוד ומלא. יסן אין מן אלל מלא ורבי הוא הפסד גיול אף בחול שיאלי. דהואיל אין מן חסין
הקילו לו פפרים לפיכך על כל הפסד נשאלו חס עיבר מילא שכתב לו ויחלי על פיו אם חס פפרים. חור"ה וכו'. ואובדו עליו מן
אם חס מפרשה מעשרתו מלא עד עלה מפרסין לן סוכן עליו. דהואיל ונדעתינן הוא משינוי רנן חקיקה פפרה ב כ"ה שאין לו
חור ונדעתינן למתען הניקן שיחא סיל לחוד ומלא חורס מן החדש סין וכו' (ראש חושן א'.)

ר"מ א"ר חנינא הלכה כר"ש שזורי ואם
איתא הוא נמי לימא אלא אהא בראשונה גוי
אומרים ר"ש שזורי בקולר ואמר כתב גמי
לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו חזור לומר אף
המפרש והיוצא בשיירא ר"ש שזורי אומר
אף המסוכן אי נמי אהא תרומת מעשר של
דמאי שחורה למקומה ר"ש שזורי אומר אף
בבבול שואלו ואוכלו על פיו והא איתמר עלה
א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי במסוכן
ובתרומת מעשר של דמאי ואם איתא הוא
נמי לימא אלא אהא רבי יוסי בן כיפר אומר
משום ר"ש שזורי א פול הבצרי שורעו לרוע
מקצתו השריש לפני ר"ה ומקצתו אחר ר"ה
אין תורמין מזה על זה לפי שאין תורמין
ומעשרין לא מן החדש על הישן ולא מן הישן
על החדש כיצד יעשה צובר גרנו לתוכו ונמצא תורם ומעשר מן החדש שבו
על החדש שבו ומן הישן שבו על הישן שבו הא איתמר עלה אמר רבי שמואל
בר נחמני א אמר רבי יוחנן הלכה כרבי שמעון שזורי ואם איתא הוא נמי
לימא אלא אמר רב פפא אשידה רב נחמן בר יצחק אמר איין רב פפא אמר
אשידה
הירושלמי מנרי"ח משמיה דר' חנינא מפני כבוד השבת החירו ואם מפני כבוד השבת למה לי שאלו ע"י עילה רב זיבי בשם ר' חנינא איתת שבת
על ע"ה והוא אומר אמת פ"י משום דשבת קובעת לתעשר א' איתת שבת עליו ופירך כדא תנין משכח מו"ס לא יאכל עד שיעשר מפני א' אחר שאין
שבת עליו בלימה תני שאלו בחול לא יאכל כשבת מפני מ"ד איתת שבת עליו נימא מ"ד משום כבוד שבת אפי' שאלו בחול יאכל כשבת ומשני לא אמרו
אלא כשוגג ולא כבוד ועממא דר"ש שזורי מפרש חסם משום דלימא דיומע עליו ורוא אומר אמת פ"י מאחר שהפפרשה. מ"ר: א תא איתמר
עלה א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי במסוכן ובתרומת מעשר של דמאי. כרוב פפרים גרס ר' יוחנן ולא ר' יוחנן כאן וצפ' בהמה המקשה (חולין דף ע"ה):
וצפ' אפי"פ (מנחות דף נה). וכן מוכח שם צפ' אפי"פ דמיימי לה אלפונגמא דרב ור' יוחנן דאומדנא וקשה דכמנחן גבי ההיא דפול המלרי קא פסיק
רבי שמואל בר נחמני א"ר יוחנן הלכה כר"ש שזורי וצפ' בהמה המקשה (ס:). מוכח דדוקא כמסוכן ובתרומת מעשר של דמאי הוא דקלמך דהלכה
מכותו ולא באחרנייה גבי ההיא בן פקועה דרב אלד בר חנן דא"ל רב אשי זיל שחתייה ופירך והא"ר חנינא הלכה כרבי שמעון שזורי ולא
עוד אלל כל מקום ששנה ר"ש שזורי כ"י הא סבירא לי דלמך רבי יוחנן הלכה כר"ש שזורי במקום ובתרומת מעשר של דמאי
אכל באחרנייה לא ריש לדחות וצפ"פ רבינו גרסום כמיב כהניא דפול המלרי ר' יצחק בר נחמני אמר שמואל וכן כפפרים ישינס. א' מ"ר:

מיתעין שאין תרומה עולה אלל לחוד ומלא. יסן אין מן אלל מלא ורבי הוא הפסד גיול אף בחול שיאלי. דהואיל אין מן חסין
הקילו לו פפרים לפיכך על כל הפסד נשאלו חס עיבר מילא שכתב לו ויחלי על פיו אם חס פפרים. חור"ה וכו'. ואובדו עליו מן
אם חס מפרשה מעשרתו מלא עד עלה מפרסין לן סוכן עליו. דהואיל ונדעתינן הוא משינוי רנן חקיקה פפרה ב כ"ה שאין לו
חור ונדעתינן למתען הניקן שיחא סיל לחוד ומלא חורס מן החדש סין וכו' (ראש חושן א'.)